

I den af konferencen nedsatte kommission var der imidlertid flertal for at vedtage en konvention i stedet for en henstilling, selv om en konvention af konstitutionelle grunde ikke kunne optræde som en revision af konvention nr. 65, men måtte afvige fra denne både forsåvidt angik dens område og dens navn.¹⁾

Kommissionen udarbejdede desuden forslag til en resolution, hvori styrelsesrådet opfordres til at undersøge ønskeligheden af på en senere konference at søge vedtaget en konvention, som omfatter også andet end indfødte arbejdere, og som dækker de forskellige typer på kontraktsbrud.

Efter nogen diskussion i plenarforsamlingen vedtoges såvel konventionen som resolutionen. Konventionen med 206 stemmer mod 1, medens 4 afholdt sig fra at stemme.

Resolutionen med 148 stemmer mod 1, medens 4 undlod at stemme.

Konventionen har følgende ordlyd:

Konvention nr. 104 om ophævelse af straffesanktioner for brud på arbejdskontrakter fra indfødte arbejders side.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 38. møde den 1. juni 1955, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til straffesanktioner for brud på arbejdskontrakter fra indfødte arbejders side, hvilket spørgsmål er opført som 6. punkt på dagsordenen, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, og

som er overbevist om, at tiden er kommet til ophævelse af sådanne straffesanktioner, hvis bevarelse i de enkelte landes lovgivning strider mod den moderne opfattelse af kontraktmæssige forhold mellem arbejdsgivere og arbejdere og mod menneskets personlige værdighed og rettigheder,

vedtager idag den 21. juni 1955 følgende konvention, der benævnes „Abolition of Penal Sanctions (Indigenous Workers) Convention, 1955“.

Artikel 1.

Den pågældende myndighed i ethvert land, hvor der findes straffesanktioner for brud på arbejds-

kontrakter af den i artikel 1, stk. 2, i konventionen om straffesanktioner (indfødte arbejdere) af 1939 omhandlede art for de i den nævnte konventions artikel 1, stk. 1, omhandlede arbejdere, skal træffe foranstaltning til ophævelse af alle sådanne straffesanktioner.

Artikel 2.

Ophævelsen af alle sådanne straffesanktioner skal ske ved en egnet foranstaltning, der kan gennemføres øjeblikkeligt.

Artikel 3.

Såfremt det ikke anses for muligt at træffe en egnet foranstaltning, der kan gennemføres øjeblikkeligt, skal der vedtages foranstaltninger, der går ud på en gradvis ophævelse af sådanne straffesanktioner.

Artikel 4.

De i medfør af nærværende konventions artikel 3 vedtagne foranstaltninger skal i alle tilfælde sikre, at alle straffesanktioner ophæves så snart som muligt og under ingen omstændigheder senere end 1 år fra datoen for ratifikationen af nærværende konvention.

Artikel 5.

Med henblik på at ophæve forskelsbehandling mellem indfødte og ikke-indfødte arbejdere skal de straffesanktioner for brud på arbejdskontrakter, der ikke er omfattet af nærværende konventions artikel 1, og som ikke finder anvendelse på ikke-indfødte arbejdere, ophæves for indfødte arbejdere.

Artikel 6.

De officielle ratifikationer af nærværende konvention skal fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering.

Artikel 7.

1. Nærværende konvention er kun bindende for de medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation, hvis ratifikationer er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

2. Den træder i kraft 1 år efter det tidspunkt, da 2 medlemsstaters ratifikation er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

3. Derefter træder nærværende konvention i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter, at dens ratifikation er blevet indregistreret.

Artikel 8.

1. En medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan opsige den efter 10 års forløb regnet fra tidspunktet for konventionens første

¹⁾ Om fremgangsmåden ved revision af konventioner findes der detaljerede regler i ILO's forretningsordens art. 43 og 44. En revision kan herefter blandt andet kun finde sted efter styrelsesrådets anbefaling.